

[Damsgaard.]

omtalt. Da der utvivlsomt er Brug for en saadan Lovhjemmel, skal jeg, idet jeg henviser til Lovforslagets udførlige Bemærkninger og til den højtærede Ministers Forelæggelsestale, paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Aksel Møller: De to foregaaende ærede Ordførere har udførligt redegjort for Lovforslagets Indhold. Da mit Partis Ordfører i denne Sag ikke har kunnet være til Stede i Salen ved dette Møde, paahviler det mig at give Udtryk for, at Det konservative Folkeparti for sit Vedkommende er villigt til at medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse her i det høje Ting.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen, har ytret Ønske om, at Lovforslaget underkastes en kort Udvalgsbehandling, og i Betragtning af, at Loven paa en lang Række Omraader nødvendigvis kommer til at gribe ind i bestaaende Forhold, er ogsaa vi for vort Vedkommende af den Opfattelse, at en Udvalgsbehandling vil være ønskelig.

Hermed skal jeg altsaa give Udtryk for, at Lovforslaget, saaledes som det er forelagt, vil kunne tiltrædes af det konservative Parti efter en kort Udvalgsbehandling.

Rosendahl: Det foreliggende Lovforslag maa jo nærmest betegnes som et lille Forslag. Naar det kan kaldes lille, er det, fordi det vel maa betragtes som upolitisk — vi faar sikkert ikke Ministerkrise paa Grundlag af dette Lovforslag. Ellers er Forslaget stort nok, for saa vidt som det angaar et Omraade, der er uendelig vigtigt, og et Omraade, hvor der foregaar en rivende Udvikling, en Udvikling, vi i Dag slet ikke kan se hvad fører til, vi ved bare, at der ligger uanede Muligheder bag Radiobølgerne.

I Bemærkningerne til Lovforslaget tales om Frekvenser paa 5—15 m, men man arbejder jo nu paa Centimeterfrekvenser, og Brugen af Højfrekvensanlæg bliver mere og mere almindelig til alle mulige Formaaler. Vi har jo oplevet ganske forfærdelige Kvaler med Støj i Radioen, særlig under Besættelsen, hvor vi ikke kunde forhindre det, men ogsaa under fredelige Forhold kender vi til Forstyrrelser. Naar man nu mener, at den tidligere Lovgivning, Støjloven og andre Love, ikke er tilstrækkelig til at skabe Ro i Æteren, naar det gælder Højfrekvensanlæg, hvilket selvfølgelig er rigtigt, kan der ikke være noget at sige til, at der lovgives paa dette Omraade. Som man har Orden paa Landjorden gennem Færdsels-

lovene og andre Bestemmelser, maa man selvfølgelig ogsaa have Orden paa alle de Strømninger, der færdes i Æteren. Efter som Udviklingen skrider frem, kan ukontrollerede Frekvenser volde større og større Forstyrrelser. Vi staar jo over for, at Fjernsyn bliver almindeligt, og ogsaa for Billedernes Vedkommende griber løsgaaende Frekvenser ind. Som Lyden ødelægges, ødelægges ogsaa Billederne, saa det kan blive nogle kønne futuristiske Billeder, vi faar at se. Det kan være slemt nok ikke at kunne høre i Radioen, men værre bliver det dog, naar man ser et fortegnet Billede af en Person, og man saa tror, at saadan ser vedkommende ud. Skal der f. Eks. transmitteres et Billede af vor højtærede Statsminister, kan vi ikke være tjent med, at det bliver frygteligt fortegnet af løsgaaende Frekvenser, saa man siger: Men uha da, ser Danmarks Statsminister saaledes ud! Noget maa altsaa gøres, saaledes som det er forelaet i Lovforslaget.

Jeg vil dog gerne af den højtærede Minister for offentlige Arbejder have lidt at vide om, hvad der skjuler sig i § 2. Der staar — med den højtærede Formands Tilfaldelse vil jeg gerne citere —

„Ministeriet for offentlige Arbejder kan, naar særlige Forhold gør det nødvendigt, forbyde Anvendelsen af Anlæg; der tjener til Frembringelse af elektriske Højfrekvensstrømme, og Ministeren kan træffe de til Gennemførelsen af et saadant Forbud nødvendige Foranstaltninger.“

Bemærkningerne til Paragraffen er meget lakoniske, der faar man ikke ret meget at vide. § 1 bestemmer, at Anlæg skal anmeldes, at man skal have Lov til at undersøge dem, og at der kan kræves Ændringer af Anlæg og Sendetider. De Anlæg, hvis Bjere ikke retter sig derefter, bliver selvfølgelig forbudt. Men hvad er det, der menes med § 2? Jeg er lidt nervøs med Hensyn til Amatørerne. Selv har jeg ikke Forstand paa Radio, men jeg vil gerne tale Radioamatørernes Sag. Det skulde nødig være dem, Forbudet blev rettet imod. Naar man er kommet saa vidt i Udviklingen med Radiobølger, kan en stor Del af Æren derfor sikkert tilskrives Amatørernes Arbejde. Ofte er det Ikke-Fagfolk, Amatører, der gør store Opfindelser og leder Udviklingen fremad. Efter som Udviklingen er gaaet frem takket være dem, er de fortrængt fra den ene Frekvens til den anden, fra Langbølger til Mellembølger og saa til Kortbølger, og nu arbejder de nede paa Centimeterfrekvenserne. De er nemlig altid foran. De skulde gerne have Lov til at fortsætte. Selvfølgelig